

Naročnina

z naša letno 30 Din, polletno 15 Din,
— za inozemstvo letno 60 Din.

Posamezna šte. 1 Din

UREDNIŠTVO — UPRAVA: pri g.
Benko nar. poslancu v M. Soboti
telefon številka 8.

Štev. rač. poštne hran. 12.549

Izhaja vsako nedeljo

MURSKA KRAJINA

Tednik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Cena oglasov

Na oglasni strani; cela stran 500
Din, pol strani 300 Din. — Cena
malim oglašom do 30 besed 10 Din,
vsaka beseda več 1 Din. — Med
tekstom vsaki oglas 15% dražji.
Pri večkratnem oglaševanju popust

UREDNIŠTVO in UPRAVA
v Murski Soboti.

Rokopisi se ne vračajo

III. LETO

Murska Sobotica, 9. decembra 1934.

ŠTEV. 50

Kmečki dolgovi.

Minul je tisti 15. november, o katerem se je že toliko pisalo in govorilo. To je dan, ko bi imel v smislu prvotne uredbe o odplačevanju kmečkih dolgov naš kmet položiti upniku v roke prvi obrok. A z nanovo, kasneje izdano uredbo se je stanje izpremenilo in dospe prvi obrok šele 15. novembra 1935. Letos pa mora kmet plačati samo obresti svojega dolga, kar znaša 3,5 odstotka od dolžne vsote, ako je kmet dolžan kakemu zasebniku, oziroma 6 odstotkov, ako je dolžan denarnemu zavodu. Obresti morajo biti plačane najkasneje do 15. decembra (30 dni zamude), ako pa to ni storjeno, ima upnik pravico zapadli znesek od dolžnika prisilno izterjati. Znesek pa, ki bo zapadel kot prvi odplačilni obrok dne 15. novembra 1935, znaša pri dolgovih napram privatnim osebam 6 odstotkov, napram denarnim zavodom pa 7 odstotkov. S temi odstotki bo plačal kmet takrat plačljive (dospele) obresti in del glavnice (dolga).

Dnevno časopisje je bilo že lani v pogledu odplačevanja dolgov, oziroma uspehov takratnih izdanih ukrepov precej črnogledno. Tega svojega naziranja večina tudi danes ni izpremenila. Uredbi sami ni bila dana le naloga, da reši kmeta in mu omogoči obročno odplačevanje dolga ter zniža obrestno mero, temveč je bila izdana tudi v svrhu sigurne ozdravitve naših denarnih zavodov. Kot vemo je kmet glavni, bodisi posredni ali neposredni dolžnik naših bank in hranilnic. Z raznimi dogodki v gospodarstvu je bil doveden v stanje, ki mu je onemogočalo, da bi svoj dolg vrnil. Posledica tega je bila, da denarni zavodi niso mogli vrniti vlagateljem zahtevanih vlog, in da so zaprli vrata. Marsikdo je mislil, da svojega denarja ne bo več videl, ker ga kmet ne bo mogel vrniti. Da se pa to stanje popravi, je bila izdana uredba, ki natančno določa, kako bo kmet vračal svoje dolgove in na ta način omogočil denarnim zavodom njihovo ponovno redno poslovanje.

Mnogokrat se je že povdarjalo: kmet ni prezadolžen toliko radi svoje krivde, kot pa vsled izpremenjene vrednosti dinarja (ki se je v notranjosti zelo dvignila) in pa radi izpremenjenih tržnih razmer. Od kmeta se kot povračilo zahteva danes mnogo več, nego pa se mu je dalo. Ako hoče vrniti 1000 dinarjev, mora prodati najmanj dvakrat toliko, kot pa je takrat z izposojenim tisočkom kupil. To je moralna pa tudi stvarna plat položaja, ki se je nobena naša uredba ni dotaknila.

Danes je to že prepoznano. Izredno bi bilo tvegano v stanju kakršno vlada, poskušati dovesti vrednost dinarja na domačem tržišču v sklad z njegovo vrednostjo pred nastopom denarne krize. Zato pa ne preostane drugega, nego čakati dolgih 12 let na sadove uredbe o razdolžitvi kmeta, ali pa, da država poseže s pomočjo najetega

posojila v mehanizem našega tržišča, ki je glavni problem našega gospodarstva. Brez poživljenega prometa in obnovljene kupne moči ne bo mogel naš kmet prodati svojih pridelkov in z izkupičkom plačati svojih dolgov. To je tisti zmotni krog, v katerem se vrtimo in iz katerega ne najdemo izhoda. Eno je odvisno od drugega.

Povdarili smo naše osnovno stališče in mišljenje. Svojih 40 milijonov, ki jih bodo od dolžnih 800 milijonov naši slovenski kmetje letos v najboljšem slučaju plačali, se denarnim zavodom ne bo preveč poznalo. Istotako ne bo mnogo zalegel prihodnje leto zapadli obrok v iznosu nekaj nad 50 milijonov.

Vprašanje pa je, če bodo to naši ljudje sploh lahko storili. Kot javljajo iz Vojvodine, je tam že 60 odstotkov dolžnikov izpolnilo svojo dolžnost. A to ni napravila uredba, niti druge umetne mere, temveč le narava in slučaj. Kot znano, je žetev po svetu slabo uspela in radi tega Vojvodinci z lahkoto spravljajo svoje pridelke v denar. Pri nas pa je ostalo vse pri starem, ali se je celo poslabšalo. Žitovina in les, ki sta v Sloveniji glavna vira zaslužkov, nimata radi mejnih zapor in carinskih ovir nobene cene. Tudi izvoz sadja je, kot izgleda, ne po krivdi inozemstva, popolnoma odrekel. Do sedaj se naš kmet še ni odzval svoji dolžnosti v primernem šte-

vilu. Mnogi so že prosili upnike naj nekoliko počakajo.

Vsekakor moramo s pozornostjo spremljati razvoj dogodkov. Saj bodo vse te izkušnje merodajne za novo gospodarsko politiko, ki se bo v tem pravcu brezdvomno morala izpremeniti.

Samo v pod zaščito se nahajajočih zavodih je zmrznjenih nad 6500 milijonov dinarjev vlog. To je ogromna vsota, pri kateri prvi obrok v približnem iznosu 390 milijonov dinarjev ne bo imel baš velikega vpliva na ozdravitev in poživljenje našega denarnega trga, da o letos dospelih obrestih sploh ne govorimo. Koliko pa je še zavodov, ki sploh niso pod zaščito, a vendar ne izplačujejo vlog, tega nihče ne ve. Kajti biti pod zaščito je nekako v „modi“ in nihče ne zahteva tozadevnih dokazov.

Da z uredbo ne bo položaj rešen, se je zavedala tudi vlada, kajti finančni minister je obljubil, da bo dal tekom treh let denarnim zavodom na razpolago tri milijarde, ki se bodo smatrale kot posojila, za katera jamčijo zavodove neizterjane terjatve napram kmetu. A do danes se to še ni zgodilo. Država ni odločno posegla v tok dogodkov. Morda čaka na prvi sad izdane uredbe in bo potem podvzela potrebne korake.

Naše gospodarstvo je dosedaj izdržalo, pokazalo je svojo življensko sposobnost in zato upravičeno pričakuje, da se mu bo pomagalo.

Proslava 1. decembra v Murski Soboti.

V jasno jutro so zaplapolale na pol droga naše trobojnice. Na dan, ko smo se vsako leto z radostjo zbrali k proslavi našega osvobojenja in Ujedinjenja, smo se letos z bridko bolestjo v srcu spominjali Onega, ki je bil glavni tvorec naše svobode, Viteškega kralja Aleksandra I. Ujedinitelja.

V tihi zbranosti so se meščani zbirali v raznih svetiliščih, da se pomolijo k Vsemogočnemu s prošnjo, da se ohrani veliko delo blagopokojnega kralja.

Ne bi bilo naše poročilo točno, ako bi ne omenili naših vrlih gasilcev, ki dajejo vsem našim proslavam pravi kolorit. V enem mestu, kar dve četi, stara soboška in novoopremljena gasilska četa našega narodnega poslanca, vmes pa mestna godba, ki je kar zrastle iz tal, z milimi in žalostno donečimi akordi, kakor je žalosten dogodek, ki nas je zadel — tužen in veličasten. Tako se je postavila ta godba pred občinski dom, kamor je povabil občinski predsednik vojaške oblasti, sres. načelnika g. Lipovšeka, narodnega poslanca g. Benko Josipa, zastopnike uradov in društev, korporacij, zdruzb in športa.

V ozaljšani občinski posvetovalnici je predsednik občine, g. Hartner Ferdinand, pozdravil navzoče, ki so prišli na spominsko svečano sejo s temi besedami: Uresničen je sen to-

likih stoletij in s popolno zmago je dokončana epopeja naših rodoljubov skozi celo historijo, zlasti 19. stoletja, v katerem je prednjačila naša slavna narodna dinastija Karadjordjevičev. Prav posebno je Kralj Zedinitelj s svojo dragoceno edinstveno osebnostjo zaslužil častno ime Viteza. S to besedo je posebno počaščena Njegova človeška osebnost. Bil je res naš največji Vlado, najčistejši predstavnik jugoslovenske duše. Kot vitez stopa kralj Aleksander med legendarne heroje svojega naroda. Vse njegovo življenje je bila zvesta in požrtvovalna služba antičnemu idealu viteštva in heroizma, a nepreračunljiva usoda mu je namenila mučeniško smrt v službi domovine. Zato je naš letošnji praznik ovit v črno in naša bol je neizmerna. Ob prebitki izgubi našega voditelja in očeta, ki je padel od zločinske roke kot glasnik pravice, sloge in miru, mu kličemo: Slava Njegovemu spominu!

Njegovo mesto je prevzel sin, Njeg. Veličanstvo kralj Peter II., kateremu izražamo na tem mestu zvestobo, neomajeno vdanost in mu bomo stali ob strani z oporoko pokojnega Viteza.

Naj živi edinstvena domovina!
Naj živi Njegovo Veličanstvo Kralj Peter II.!

V istem času je praznovala mla-

dina državne narodne šole praznik Ujedinjenja s pomembno proslavo.

Ob pol enajstih so se zgrinjale množice v hram našega nacionalnega udejstvovanja, v naš Sokolski dom, kjer se je vršila nadvse uspela proslava velikega dne. Ob vhodu v dvorano so požrtvovalne sokolske sestre prodajale sokolska srca v prid fondu Viteškega kralja Aleksandra I. Ujedinitelja. Dvorana je bila sicer enostavno, toda okusno dekorirana. Pred zgrinjalom sta v zelenju viseli sliki blagopokojnega kralja Aleksandra I. in Nj. V. kralja Petra II. Nad sliko kralja-mučenika se je na črnem ozadju svetil srebrni križ.

Tik ob odru je bila zbrana celotna uprava sokolskega društva z br. starostom na čelu. Vsa ostala dvorana pa se je napolnila do zadnjega kotička.

Kmalu po pol 11. uri so zadoneli ubrani glasovi sokolskega moškega zbora, ki ga je spretno vodil brat Velmar. Zapeli so močno pesem „Sokolski pozdrav“. Nato je otvoril br. starosta Pertot slavnostno sejo, ter v kratkih toda jedrnatih besedah omenil vso veliko tragiko, v kateri proslavljamo letošnji praznik Ujedinjenja. Po starostovem nagovoru je stopil pred občinstvo br. Potokar ter mojstrsko recitiral Župančičeve verze „11. oktober 1934.“ Sledila je „Poslanica jugoslovanskemu Sokolstvu“, ki jo je s potrebno vehemenco prečital br. starosta. Utis poslanice je bil globok in neizbrisen.

Po prečitani poslanici je zbor zapel veličastno pesem „Jugoslaviji“, nakar se je vršila slovesna zaprisega sokolskega članstva kralju, narodu in domovini. Za tem je naraščajnik deklamiral ljubko in ginljivo pesem o našem mladem kralju Petru II. Ob zadnjih besedah je pevski zbor zapel ob spremljanju orkestra državno himno.

V zaključek ginljive proslave je vsa dvorana iz polnih grl navdušeno zapela staroslavno slovansko himno „Hej Slovani...“

Popoldan ob pol 3. uri se je približno z istim programom ponovila proslava za sokolsko deco in naraščaj. Po nagovoru br. staroste Pertota in po petju zbora, je br. Hvala obrazil mladini pomen 1. decembra, nakar so nastopili številni mladi deklamatorji, ki so z žarečimi očmi prednašali razne priložnostne pesmi.

Letošnje praznovanje Ujedinjenja bo prav gotovo ostalo v spominu vsem, ki so se udeležili proslav. Prav vsi smo sklenili, da hočemo do skrajnosti izpolniti oporoko blagopokojnega kralja: „Čuvajte Jugoslavijo“!

Ousvetek c rkvi.

Decembra 16-ga, na Adventno III. nedelo, sv etek radosti i hv alodavanja bode svetila Puconska evangeličanska verska ob cina. Z radostjov srca se bode spominjala od t  znamenite i prijetne obletnice, ka r vno pred 150 letmi je bila obrpvm posvet ena nj na lejpa c rkve. Z zahv alnostjov d     bode zvi avala c rkvi Gospoda, ka od tegamao nepretrgnjeno se slobodno i o ivesno gl si v njej te čisti evangeliom od Bože l b znosti i od spravi anja gre nik  zmi o  e po veri.

Vu etom pozdignjenom svet vanji tao vzemejo jugoslov nske evangeličanske c rkvi bl zi i dale e dobro pozn ni i občno l b leni prezvi eni gospod p   pek, Dr. Popp Filip, ki so s svojimi pot vanjami i pred vanjami po vsej evropski protestantni dr  avaj dober gl s spravili nej samo evangeli anskoi c rkvi vu k rljevini Jugoslaviji, nego tüdi na oi od popolne verske slobod   ine snaj  noy jugoslov nskoj dr  avi. Prezvišeni gospod p   pek dec. 15-ga ob 18-toj v ri pridejo v Puconce. Isti večer versko pred vanje bodo meli vu c rkvi.

Na dr gi d n dec. 16-ga se ob 10. v ri začne ousvetnost, pri teroi sv et nji govor prezvi eni gospod p   pek bodo meli. Zv ntoga ob dv  hipa bodo lepa ob  na i khoru na popevanja, pred vanja, deklam cije itd.

Puconska evangeličanska fara na ete retki sv etek z l b znostjov, s po  t vanjem po etoi poti poz ava nej li svoje vezd   nje vernike, nego tüdi vu tek ji vremenov   n enoga krila odtrgnjeni fili lk, zdaj samostojne Bodonske-, lendavske-, mor vske- i soboške evangeličanske verske ob  ine vrejli národ i vs koga dobrega prij tela c rkvi evangeličanske. Prih ajate t  bl   eni d n vu starinsko središče Prekmurskoga evangeli anstva sk pno ho   nno spejvat tomi di  nmi Adventnomi Kr li! Te večen Bog pa naj d  Puconskoj velikoi, kulturnoi gm ni svetlo bodočnost i  ivoga d   l!

— L. —

Kaj nas boli?

Bolezen, ki jo nosimo v sebi  e 15 let, katera gloda in v razdirajo em smislu deluje v jugoslov nskem narodu, je kaj čudovita. Čudovito je tudi njeno ime. Ne najdeš je v seznamu bolezní, čeprav je tako trdovratna in kljubov lna, da se z nobenim lekomi ne da odpraviti. Imenuje pa se tradicija. Seveda ne moremo tradicije imenovati vedno bolezen. So primeri v zgodovini, ko je tradicija izraz prave zavesti dr  avne sile. Vzemimo v pretres samo kosovsko tradicijo, ki je za časa Nemanji ev obvladala Balkan, za časa Dušana Silnega pa postala prva evropska sila. Se važnejša je Kar   rd  eva tradicija, ki je delovala za osvobodjenje skozi leta in leta, dokler je ni zaključil kralj Peter Osvoboditelj. Te tradicije so svetle zvezde

in imetje jugoslov nskoga naroda. Ogl  ajo pa se Hrvati s svojimi tradicijami, s proslavo tisočletnice hrvatskega kraljevstva, z Matijem Gubcem, z Zrinski-Frankopanom, z ilirskimi tradicijami in drugimi. V tradicijah se podčrtava tudi pohod in udarec bana Jela i a na Madžare. Preko te tradicije tudi ne moremo preiti kar tako. In kaj naj rečemo o velikem jugoslov nskem mislecu, vladiki Juriju Strossmayerju? Preveč površni tudi ne smemo biti glede srbohrvatske koalicije. Ta koalicija je zadala Madžarom močan udarec, ob katerem bi se morali spametovati.

Pa mi Slovenci! Ali nimamo tradicij? Naša Gospa-sveta živi v nas kot spomin na ustoličenje koroških vojvod. In celjski grofje? In naša Ilirija z glavnim mestom Ljubljano? Kaj pore e Ljudevit Gaj? Ponosni smo tudi na septemberske dogodke, ko sta padla študenta Lundner in Adamič. Tudi onadva nista prelila zastoj krvi. Septembski dogodek je bil  iv dan slovanskega naroda. Ako pogledamo tradicije brez političnega ozadja, moramo priznati majniški deklaraciji v naši zgodovini prvo mesto.

Kaj naj rečemo o prekmurskih tradicijah? Mnogi bi radi zatemnili tradicije našega Prekmurja, ki segajo daleč v preteklost. Mi pa jih ne moremo pozabiti, čeprav ni naš namen obširno pisati o njih, vendar je utrdila Pribinova in Kocijeva vlada dr  avljansko zavest in domoljublje. Ciril-Methodove tradicije, s katerimi se ponašajo tudi Slovaki, so za Prekmurje silno važne. Ako se dotaknemo  e Ivanocija, K harja, obeh K  mi ev itd., dokazujemo, da imamo tudi mi dovolj tradicij, na katere je ponosen sleherni Prekmurec. Te tradicije so ohranile narodu jezik in pismo. V njih le i naše slovansko srce in duša. Te tradicije so nas privedle v naročje svobodne domovine, kamor spadamo z dušo in telesom.

Kakor vidimo, smo vsi jugoslov veni prav bogati na tradicijah. Žalostno pa je pri vseh tradicijah to, da so se med seboj sprle in ne najdejo prehoda, ki bi jih povečal v eno. Povečati pa jih moramo tako, da bodo spr evale borbo jugoslov nskoga naroda. Vsak narod ima pravico in dolžnost, da goji tradicije, a velika bolezen je, ako izrabljamo tradicije drug proti drugemu. Najsvetejše morajo biti one tradicije, pred katerimi se priklanja svet. Odpravimo bolezen in združimo jugoslov nske tradicije v močno vez, ki bo ozdravljala in krepila jugoslov nski narod.

Kadarkoli gre  mimo soboškega pokopališča, ozri se na spomenik padlih legijonarjev! To je naša tradicija in takih je na milijone. S temi tradicijami je nastala Jugoslavija. Tradicija bo ostala tudi smrt našega viteškega kralja Aleksandra v borbi za srečo slehernega jugoslov nskoga dr  avljan ! Spominjajmo se te tradicije in ne bo več narodne bolezni!

Gornja Radgona - pa ne Radgona.

G. Radgona, 27. novembra 1934.

V „Jutru“ z dne 7. novembra t. l., štev. 256 je med domačimi vestmi člankar s šifro A. D. kratkomalo ob odil na smrt naš lep obmejni trg, Gornjo Radgono na ta način, da ga je kratkomalo prekrstil in dekretiral, da se mora odslej za naprej nazivati „Radgona“, ne pa Gornja Radgona. V podkrepitev svojega naziranja je navedel člankar primer imena Spodnji Dravograd  e , da se je pri tem kraju  e začelo opuščati pridevnik „Spodnji“. Člankar pa pri tem očividno pozablja, da ta primer nikakor ne more biti

merodajen za sli ne slučaje, kajti ako se je pri kraju Spodnji Dravograd za el opuščati pridevnik „Spodnji“, je vzrok temu dejstvo, da se železniška postaja naziva sedaj Dravograd-Me a.

Imamo pa mnogo sli nih slučajev, pri katerih se krajevna imena niso spremenila in to pred vsem radi tega, ker nikakor ne kaže imena, ki so udomačena  e stoletja in stoletja, kratkomalo s potezo peresa spreminjati in prekr evati. Saj imao tudi Slovensko Bistrico, med tem, ko le i Nemška Bistrica (Deutsch Feistritz) v Avstriji ter je ena od druge ločena takisto po dr  avni meji. Po naziranju člankarja bi se vendar lahko imenovala samo „Bistrica.“ Istotako imamo Slovenji gradec, čeravno je vsakomur znano, da leži nemški Gradec (Graz) v Avst-

DOMAČE VESTI

— Opozorilo! Opozarjamo  e danes naše obrtnike in trgovce, da pravočasno dopo  ejo upravi našega lista božična in noveletna voščila! Ta lahko oddajo kar v tiskarni.

— Smrtna kosa. Umril je v Murski Soboti, dne 29. nov., sobni slikar Gredar Ludvik, v 47. letu starosti. Pred meseci ga je zadela kap tako, da ni zapustil ve  sobe. Bil je prav priden slikar in radi njegove mirne narave zelo spoštovan. Na pogreb je prihitelo mnogo meščanov. Zapušča žalostno vdovo in tri otroke. Blag naj mu bo spomin!

— 17. december — bratski dan. Stojimo pred 17. decembrom, pred rojstnim dnevom našega nepozabnega viteškega kralja Aleksandra. Ta dan mora preživeti vsak dr  avljani naše mile domovine v čim globljem spominu na Blagopokojnika, ki je žrtvoval življenje za srečo in mir svojih dr  avlj nov. Ta dan pa mora biti tudi izraz ljubezni in zvestobe novemu mlademu kralju Petru II. Jugoslov nski Sokol je izdal vsem  upam, društvom in  etam navodila, kako naj ta dan praznujejo, da bo zapustil v narodu čim globlja čustva in dr  avljansko zavest. V spomin na viteškega kralja bomo ta dan gledali na one, ki so potrebni daru in pomoči. Na ta dan mora biti v slehernem srcu ljubezen, usmiljenje in dobrosrčnost. Za dosego te plemenitosti je določen 17. december kot post. Dovoljeno je uživanje jedil in pijač bolj v skromni meri.

riji in bi bilo potemtakem razločevanje nepotrebno. V neposredni bližini Gornje Radgone le i grad in naselbina Gornji Cmurek na desnem bregu obmejne reke Mure, med tem ko leži na levem bregu avstrijski trg Cmurek (Mureck). Kljub temu pa ne pade nikomur na misel, da bi se kraj na naši strani moral imenovati Cmurek, ker bi imeli potemtakem dva Cmureka na naši in avstrijski strani. Sicer pa tudi vobče znan kraj v gornji Savinjski dolini, Gornji Grad, nima korelativa „Spodnji“ ter se od pamtiveka imenuje Gornji Grad. Argumenti, ki jih navaja člankar, so torej zelo malo prepričevalni, posebno  e pomislimo, da bi se primerov, ki jih navajamo tukaj, lahko navedlo  e celo vrsto.

Prihranek na jedi in pijači se bo pobiral in sicer od odraslega člana po 3 Din., od dece pa po 1 Din. Ves nabrani denar bo služil socialnemu fondu Viteškega kralja Aleksandra I. Ujedinitelja. — V Murski Soboti pripravljajo poseben spominski večer s Ferjanovo melodramo, telovadbo in z govori. Opozarjamo  e sedaj na to spominsko slavnost!

— Utisi iz Murske Sobote. Najlepši je bil pogled na dan 1. decembra po Lendavski ulici, kjer je vihrala zastava pri zastavi. Hiše so tesno skupaj in tvorijo najdal  o ulico v mestu. Prebivalci so si oskrbeli nove dr  avne zastave ali pa so stare dobro hranili. Pogled na ulico je bil prav imponanten ter nam bo ostal v trajnem spominu.

— Obvestilo. Kopališče v Zdravstvenem domu obratuje v petek, dne 7. dec. popoldne, mesto v soboto.

— Ali res dobimo novo osnovno šolo v Murski Soboti? Načrti se delajo — bolje re eno, idejne skice — vendar je od tu pa do pouka v novi šoli dolga odisejda. Bodočnost bo pokazala, v kolikor občutijo merodajni faktorji najnu nej o potrebo Sobote.

 ola je eden najvažnejših faktorjev v razvoju otroka, ki ima v širših plasteh našega ljudstva za otroka praktično skoraj večji pomen, kot dr  ina. Današnja šola je prestala biti

Kmetska trdovratnost.

(Resnična zgodba.)

Kam privede trdovratnost človeka, boste najbolj spoznali iz naslednje dogodbe dveh tolminskih kmetov na Gori kem.

Srečala sta se na ozki brvi. Eden bi rad kupil v oddaljeni vasi telico, drugi pa je bil pozvan na sodišče, ker je to il kmeta za cel tiso  ak. Zgodaj sta vstala —  e predno so zazvonili zvonovi v bližnjih cerkvah.

Toda, ravno ta nesrečna brv je bila vzrok veliki zgodbi, ki se je odigrala na tem mestu. „Umakni se“, pravi prvi. „ e pridem prepozno, mi lahko kdo kupi telico in odnese dobro kupčijo!“ Krava se je  e otelila in zdaj lahko čaka. Drugače je, z menoj. Ako ne pridem pravočasno, mi falot  e ubeži in moj tiso  ak gre po vodi.“ „Ne uganjaj neumnosti, prijatelj!  e ga danes ne zgrabi  — ga bo  drugi . Moja žena je botra trem tvojim otokom.“ „Jaz pa  itirim tvojim. Pusti me, da ne zamudim.“ Tako sta se prepirala, dokler ni zazvonilo poldne. Drugi kmet se je  e

pomiril. „Zdaj je itak prepozno. Na sodišču je  e vse končano. Ali njemu se ne umaknem radi telice. Bo vsaj vedel s kom ima opraviti.“

Krutilo je  e obema v želodcu, ali prirojena trma, ki je lastna ravno kmetom v hribih, ni popustila. Vstrajala sta ves popoldne na brvi in  e do večera. Približala se je no . Žalostno so zvonili zvonovi Zdravo Marijo. Noge so jima odrevenele, a to  e ni bil vzrok, da bi odnehala. Eden je sprevidel, da mu v noči lahko klecnejo noge, kar bi drugemu pomagalo, da bi pri el čez brv. Počasi tedaj sede, odveže pas pri hlačah in z njim priveže noge za brv. Kar stori prvi, posnema drugi. Ker pa je bil drugi večji, sta mu segali nogi v mrzlo vodo. Lotil sega je kašelj, ki ga je mučil vso noč. Sele zjutraj malo popusti. Izgledalo je, da se je  e poslovil iz tega sveta, zato ga prvi pokliče. Ali slabo je naletel. „Mislim si, da me prevara  in preko mojega telesa pride  na oni breg. Ali zmotil si se! Se sem trden in lahko čakam dneva.“ (Dalje.)

„učni zavod“ v katerem se otroku nekako po šablonah vlija „učenost“. Naloga, ki jo stavimo danes šoli, je mnogo globlja; vsled tega dobiva šola vedno bolj človeško lice. Nova pedagogija postavljena od najboljših strokovnjakov današnjosti, zahteva seminarski pouk, potencirano razvitje medsebojnega prijateljskega duha učencev. Dalje zahteva, da se v šoli počuti otrok zbranega, da občuti med seboj in součenci, učiteljem in šolo globoko duševno vez. Nove šole se naj zidajo v zelenih pasovih mest. Ne zadovolji se s skromnim dvoriščem, temveč zahteva prostrano zeleno trato za igrišče, obrobjeno z drevjem, vrtnimi nasadi in prostori za pouk na prostem. Zahteva telovadnice in prostor za gimnastiko na prostem.

— **Racijonelno gospodinjstvo.** Glive so postale v kuhinji kaj priljubljena jed, a ne vse! Nahajamo tudi posebne vrste gliv, ki se imenujejo „kampanije“. Te imajo posebna pogobja s cvetkami, v katerih se nahaja sok, ki ga imenujemo denunciacijo. Te glive se ločijo od drugih v tem, da ne uničujejo samo poedinca, ampak kar cele družine. Ker so s prostim očesom nevidne, zato je tudi uničevanje teh silno težko.

— **Dobrota mila je odvisna od količine maščobe in kakovosti drugih sestavin.** Zlatorog-ovo milo vsebuje najvišjo po mednarodnih borznih običajih predpisano množino maščobe, ki so ji pridejane le najboljše surovine. Zato ima Zlatorog-ovo milo izredno veliko čistilno moč in je pri rabi zelo izdatno, torej poceni. Razumna gospodinja vse to dobro ve in pere dosledno le z Zlatorog-ovim milom. Tako je prav!

— **Zasaditev lipe v Kuzmi.** Dne 21. dec. je posadila šolska mladina spominsko lipo na dvorišču spodnje šole. Na slavnost so prišli gasilci iz Kuzme in Dolič, zastopniki občine, krajevna društva ter nekaj ljudstva. Zanimivo je, da so pod korenine lipe položili spomenico. Ta spomenica je bila napisana na trak pergamentnega papirja in podpisana od učiteljstva tamkajšnje šole, od zastopnikov občine in od vseh naših društev. Spomenico so položili v bakren zabojček, katerega je izdelal Šafar Karol, tamkajšnji kovač. Spominsko lipo je daroval g. Kisilak Janez iz Doličev. Na lipo so obesili leseno tablico z ingraviranimi črkami A. I. z datumom: 9. X. 1934. To tablico je izdelal mizar Karol Zrim iz Kuzme. Po zasaditvi so otroci deklamirali nekaj prav lepih pesmi, spisane v spomin blagopokojnega viteškega kralja. Slavnost je končala s himno Bože pravde in z vzkliki: Slava viteškemu kralju ter z vzklikom novemu vladarju, kralju Petru II. Gospod Fartek je povabil vse navzoče na saditev druge vaše lipe v isti spomin. To lipo so zasadili navzoči odborniki na pokopališču. G. Fartek se je občinstvu zahvalil za udeležbo in ga prosil, da spoštuje zasajeni tip v dokaz vdanosti in hvaležnosti.

— **Podpora Zvezi selekcijskih organizacij v Beltincih.** Po zaslugi

narodnega poslanca, g. Benko Josipa, ki je interveniral glede podelitve subvencij Zvezi selekcijskih organizacij v Beltincih, se je isti podelila podpora 19 000 Din.

— **Samarijanski tečaj v Cankovi.** Dne 2. dec. t. l. je bil zaključen samarijanski tečaj gasilskih čet II zdravstvenega okrožja v Cankovi. Tečaj so zaključili s prav dobrim uspehom. Župna uprava v Murški Soboti se zahvaljuje g. dr. Kauklerju prav iskreno za njegovo požrtvovalno delo v ljubezni do bližnjega.

— **Požari.** Prosenjakovce že dolgo časa ni zadela kaka elementarna nesreča. Prav hvaležni smo bili usodi, ki nas je toliko časa varovala nesreč, saj je kriza sama na sebi dovolj velika, ki nas tlači. V mesecu novembru pa je nastal požar kar pri dveh kmetih. V prvi polovici novembra in sicer ravno na svetega Andreja dan, je gorelo pri Sočak Francu. Požar mu je sicer radi pridnosti domačih gasilcev nekoliko prizanesel. Zgoreli so mu leseni deli hleva. Škodo so ocenili na 4 000 Din. Ker pa je bil zavarovan, ne bo trpel kake velike škode.

— **Hujši je bil požar dne 23. nov.** zvečer pri posestniku Kovač Karlu. Ljudje se še niso spravili k počitku, ko je začelo biti plat zvona. Vse je hitelo na kraj nesreče; seveda prvi so bili domači gasilci. Leseno poslopje je pogorelo do tal. Gasilec se je posrečilo spraviti na varno pohljstvo. Gašenje je bilo zelo težavno zaradi debeline lesa, vendar so storili gasilci kolikor se je dalo. Povzročeno škodo cenijo na 10 000 Din. Posestnik je bil sicer zavarovan, a ne za danes odgovarjajočo ceno. — Dne 22. nov. t. l. tik pred polnočjo je potrkala nesreča na vrata g. župnika Fafika v Kančevcih. Sicer so goreli le kozolci s slamo, vendar bi se požar lahko razširil posebno, ker v vasi ni gasilske čete. Prišla pa je na pomoč ivanovska. Ker je veter prav močno pihal, sta bili dve veliki poslopji, ki sta v bližini, v nevarnosti. Škoda znaša kakih 3 000 Din.

— **Gederovci.** Prvi december je privabil vse polno občinstva v šolske prostore. Proslavljali smo državni praznik Ujedinjenja z dvojnimi programom: šolskim in sokolskim. Po izčrpanem prvem delu, ki ga je podajala šolska deca prav ganljivo, smo prisostvovali izvajanju drugega dela sporeda, sestoječega iz govora, pevskih in kar najbolj zbranih telovadnik točk ter prisege 22 članov. Na Savez SKJ je bila odposlana udanostna brzojavka. Gornja Lendava:

— **Proslava Prvega decembra.** Praznik Ujedinjenja se je v naši fari nad vse svečano proslavil. Raz hiš so vihrale na pol droga drž. trobojnice. Službi božji so prisostvovali vse okoliške šole pod vodstvom učiteljstva ter vsa društva in korporacije ter zastopniki oblasti. Med mašo je dovršeno prepeval učit. pevski zbor, ter tako znatno povzdignil službo božjo. Po cerkvenem opravilu je občina zasadila tik cerkve lipo v posvetitev spomina na blagopok. Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Zasaditvi je prisostvovalo številno občinstvo, kateremu je predsednik občine

razložil pomen zasaditve. Popoldan je imela Sokolska četa v z zelenjem okrašenem razredu narod. šole svečano sejo. Spored je bil zelo pester i primeren narodnemu žalovanju Člani so ob tej priliki položili prisego Nj. Vel. kralju Petru II. Seja je bila razen članov čete tudi od strani občinstva zadovoljivo obiskana.

Pred likvidacijo našega računa.

V zgodovini človeštva se često povračajo dogodki, samo v drugačni luči, drugačni obliki in pomenu. Kdo izmed nas se ni spomnil na Filipa Macedonskega in njegovega sina Aleksandra, ko je prebiral zgodovino našega slavnega kralja Petra Osvoboditelja in njegovega sina Aleksandra Ujedinitelja. Toda, kaka razlika je med prvima staroveškima junakoma in našima pokojnima vladarjema! Filip Macedonski je stremil po okupaciji in po zatiranju narodov, kralj Peter pa po osvoboditvi bratskih narodov. Njegova poglavitna naloga je bila, razbiti suženjski obroč in privesti bratski narod do plodovitega dela. Med tem, ko je Aleksander Macedonski kot bes ubijal narode, jih je naš blagopokojni vladar združeval v celoto in hoteč jo ohraniti, je vezal narode v politiko miru. Jasno je, da je bila prav ta politika vzrok Njegove tragične smrti. Ko je povezal Bolgare k prijateljskem sodelovanju z Jugoslavijo, je hotel to doseči tudi z Italijo, kar pa je bilo državi, ki se je naslanjala na Italijo, protivno. Ravno zato pa je podpirala teroriste, da za vsako ceno spravijo s sveta tvorca miru. Toda taka dejanja ne samo, da so obsojanja vredna, ampak zaslužijo

tudi najstrožjo kazen, ker bi ne bilo drugače pravice na svetu.

Naš zunanji minister Jevtić bo prihodnji petek govoril v Svetu Zveze narodov o jugoslovenski spomenici, odgovarjal pa mu bo madjarski delegat Tibor Eckhard, ki bo poskušal zagovarjati teroriste in Madjare. V razpravo bo posegel dr. Beneš v imenu Male Antante in Čehoslovaške. Toda že z Eckhardtovega postopanja je razvidno, da mu slabo prede. Najprej je pismo zahteval, da se dr. Beneš umakne s predsedniškega mesta. Ko je pa videl, da je to Beneš že storil, se je javil v glavnem tajništvu in izjavil, da preklicuje prvo pismo. Zdaj pa zahteva, da ostane prvo pismo zopet v veljavi. V krogih Zveze narodov vlada smeh, ki ga povzroča madjarski delegat. Vsi listi odkrito kažejo svoje začudenje in javno kritizirajo postopanje g. Eckhardta. Da je odložil predsedniško mesto Dr. Beneš za časa razprave jugoslovenske spomenice, je jasno. Dr. Beneš mora imeti za časa razprave proste roke, da bolj podkrepi jugoslovensko zahtevo po izročitvi vseh teroristov. Kaznovani pa morajo biti vsi, ki so jih podpirali! In tu ne pomaga nobeno izmikanje.

RAZGLEDE PO SVETU

Prijateljstvo se utrjuje. Po mebnem nagovor ob priliki poslavljanja se bolgarskega poslanika v Beogradu. Ko se je poslavljal dr. Kioseivanov, bolgarski poslanik iz Beograda, mu je priredila jugoslovenska bolgarska liga v Beogradu, kateri je bil častni predsednik, banket. Banketu so prisostvovali člani lige, med njimi bolgarski polkovnik Marko Tolčev s soprogo in prvi tajnik Pečev. Na poslovnem večeru je govoril dr. Mitrovič, ki je med drugim izjavil: „Z največjim obžalovanjem se poslavljam od našega zaslužnega poslanika, ki je z besedo in dejanjem pokazal, da mu je bila glavna naloga delo za utrditev prijateljstva med dvema sorodnima in bratskima narodoma. Upam, da bo dr. Kioseivanov tudi na novem službenem mestu v Sofiji, nadaljeval začetno delo“. Dr. Kioseivanov se je zahvalil govorniku s sledečimi besedami: „Ko sem prispel v Beograd pred dvema leti, sem izjavil, da moramo podvzeti vse, samo za utrditev dveh bratskih narodov. Ako se bo to posrečilo, potem imamo že tri-četrt poti za seboj. Temelj je postavljen, zidajmo neutrudljivo, neustrašeno in hrabro dalje. Naše delo bi bilo mnogo lažje, ako bi nam ne vzela smrt nepozabnega borca, kralja Aleksandra I. Uverjeni pa smo, da gleda Ustvaritelj našega bratstva iz nebeških višav na nas. Naš cilj je bratstvo, skupno kulturno, gospodarsko in politično delo.

Vsi teroristi iz Madžarske ekspedirani v Italijo. Francoski policijski komisar Berthelot, preiskuje vse potne liste, da zasledi jugoslovenske emigrante v Madžarski. Iz Pešte je odšel na jugoslovensko-madžarsko mejo. Prihodnji teden se bo povrnil v Pešto. V tem času ni nobenega terorista na madžarskih tleh. Ekspedirali so jih preko Avstrije v Italijo. Madžarske oblasti so v zadnjih časih storile vse, da bi zbrisale vsako teroristično sled. Že pred prihodom francoskega policijskega komisarja, so izdale potrebna navodila za uničenje jugoslovenskih dokazov. Da bi se jim posrečilo, je izključeno. Dejanja so podprta s takimi dokazi, da jim že silijo lasje kvišku.

Še ga niso pozabili! Kakor nam je znano, je postal Oton Habsburški polnoleten. Da bi izrazili Nemci na Koroškem čim večjo udanost dozorelemu Habsburgovcu, so pričeli z legitimistično propagando. To propagando vodi „Domovinska fronta“, ki bi hotela, da bi Oton kar z ekspresnim vlakom prispel v Avstrijo. Sedež domovinske fronte je v Celovcu. Od tu je tudi izšel apel na župane, župnike, samostane, učitelje in društva, v katerem pozivajo tudi naše Slovence k patriotizmu. Apelu so priloženi tudi formularji za nabiranje podpisov za čestitke k 22 letnici Otona Habsburškega.

Javna borza dela - ekspozitura v Murški Soboti.

Pregled stanja na delovnem trgu. Iščejo delo moški: 35 polj. del. in hlapcev, 1 opekar, kurjač, 3 kovači, 1 mehanikar, 1 klepar, 1 diplom. stroj. tehnik, 8 stroj. ključav. pom., 11 mlazarjev, 1 kolar. pom., 1 gaterist, 1 tepetnik, 5 krojačev, 1 čevljar, 2 mlinarja, 3 peki, 1 natar, 7 zidarjev, 1 slikar, 2 tesarja, 8 trgov. pom., 1 knjigovodja, 10 navad. del., 3 priv. uradniki, skupaj 108 moških delavcev. Ženske: 1 delavka, 13 služkinj in sobaric, skupaj 14 ženskih delavk. Delo je na razpolago: 1 kravarju, 1 služkinji.

SOKOL

Čuvajte Jugoslavijo!

Redna seja uprave Sok. društva M. Sobota bo v sredo 12. 12. 1934 ob 20. uri v Sokolskem domu.

Slava Viteškemu kralju Aleksandru I. Zjedinitelju!

Zdravo!

Uprava.

Iz uredništva:

Vse dopisnike prosim, da pišejo s črnilom in vedno na eni strani. Pisava s svinčnikom dela črkostavcu težave! Ako niso priobčeni dopisi takoj v prvi številki, naj dopisniki oprosté. Priidejo pa prihodnji teden na vrsto. Če je zadeva nujna, jo itak priobčimo. — Za Božič izide „Murska Krajina“ na šestih straneh. Pripravite dopise! Odkrijte vaša srca, da jih bodo spoznali naši v tujini, ki prejemajo naš tednik. Kaj je lepše kakor glas iz domačega kraja! Ne nas, njih se spomnite!

Iz delovanja Združbe trgovcev v Murški Soboti.

Prodaja sanitetnega blaga po drogerijah in trgovinah.

Ministrstvo socijalne politike in narodnega zdravja je izdalo z dne 27. septembra 1934 pod št. S. No. 19766 naslednjo naredbo:

1.) Prodaja Salicyla potrošnikom je dovoljen edino lekarnam, ker je salicyl snov I. skupine čl. 2 „uredbe o prometu in kontroli strupov.“

2.) Elsa fluid, kalmus ricinono olje, Planinka čaj, smejo razen lekarn prodajati tudi detaljne drogerije. Ostale trgovine teh snovi ne smejo prodajati.

3.) Mutterblatter, soda bicarbona, encijan, grenko sol in brazilski mata čaj smejo prodajati tudi ostale trgovine.

Ker se splošno opaža, da si detaljni drogeristi niso na jasnem za nekatere pripravate, ali jih smejo prodajati, se iste obvešča, da je detaljnim drogerijam prepovedano prodajati:

I.) Vse snovi našete v prvi skupini čl. 2 „uredbe o prometu in kontroli strupov“ (Službeni list No. 1. I. 1933.)

II. Vse zdravilne specialitete, po čl. 10 pravilnika o zdravilih in zdravilnih specialitetah S. br. 18060 z dne 13. X. 1932 (Specialitete se poznajo po tem, da imajo na sebi

oznažbo: Registrirano broj... Vse zdravilne specialitete so oglašene v Službenih novinah in seznam se lahko dobi pri Apotekarski komori v Beogradu). Izjemoma je z rešitvijo ministrstva socijalne politike in narodnega zdravja S. br. 2627 z dne 1. marca 1933 dovoljena prodaja Planinka čaja tudi v drogerijah.

III.) Impregnirani zavojni material, sredstva za hranjenje s primesmi, ki se jim pripisuje zdravilni učinek in kosmetična sredstva, ki vsebujejo močno učinkujoča sredstva, torej strupene snovi.

Ker je ministrstvo socijalne politike in narodnega zdravja z naredbo S. No. 16002 z 3. VIII. 1934 odredilo strogo kontrolo nad prodajo zdravil in strupov v podjetjih, ki nimajo dovoljenja za to, se opozarjajo vsi detaljni drogeristi in trgovci, da se teh odredb morajo strogo pridržavati, dokler ne bo objavljena tozadevna uredba o drogerijah na osnovi § 66/4 zakona o obrtih.

Kazenske sankcije proti onim, ki ne plačujejo takse na račune.

Pobiranje takse po tar. post. 34 taksne tarife zakona o taksah na račun, note, poročila itd. ne daje uspehov, katere se je z upravičenimi razlogi moglo pričakovati, niti ne daje državi onih dohodkov, katerim bi po prirodi in bistvu kot izdaten dohodninski vir moral ustrezati. Ta pojav nastaja deloma zaradi nepoučenosti prebivalstva, ki ne posveča polne pozornosti potrebi, da se ta vrsta posredne davčne obremenitve čim bolj uvede in udomači, deloma pa tudi radi tega, ker se plačevanje računске takse naravnost izbegava.

Ukrepi, podvzeti do zdaj za uvedbo in udomačenje tega predpisa so se izkazali za nezadostni, kar mnogi zavezanci ne izpolnjujejo svoje dolžnosti in se ne ozirajo na predpise, bodisi vsled malomarnosti, bodisi namenoma. Neizpolnjevanje predpisov je napram državi zločin defraudacije, ki se mora brezobzirno in najstrožje zasledovati.

S tega stališča hoče ministrstvo financ pravilno izvajanje predpisov kontrolirati in niti v enem slučaju ne bo dovolilo, da bi se ti predpisi kršili. Nasprotno, do cela opiraje se na te predpise glede dohodkov, hoče najenergičnejše vstrajati na tem, da se bodo pravilno izvajali. Ministrstvo bo najrigoroznije postopalo, dokler se pobiranje računске takse docela ne uvede in ne udomači tako, da ne bo niti enega slučaja prekrške predpisov.

V to svrhu so dobila vsa davčna oblastva najstrožjo odredbo in navodila, da je njihova prva dolžnost, da kazenske sankcije po predpisu pripombe 3 k tar. post. 34 dosledno in najrigoroznije izvajajo in kazensko postopanje v vsakem primeru kar najbolj pospeši. V nizu mer, katere namerava ministrstvo proti prestopkim te vrste takoj podvzeti, je nameravana najprej objava imen v javnosti, kar bi imelo za nje jako nepovoljne posledice. Ravno tako se namerava prepovedati državnim uradnikom in nameščencem, da kupujejo svoje potrebščine pri takih osebah. Tudi pri udeležbah na licitacijah se bo primerno oziralo na take nepoštenne davkoplačevalce. Ako bi to ne zadostovalo, se bodo podvzele še druge učinkovitejše mere ter se bodo ustvarila tudi

možnost, da se takim osebam odrekó še druge ugodnosti.

Gornji razpis ministrstva financ z dne 25. septembra 1934 št. 77509 nam je poslala Zbornica za trgovino, obrt in industrijo z prošnjo, da o njem informiramo vse članstvo. Vsled tega se opozarjajo vsi trgovci o gornjem in dosledno izvajajo zakonite prepise o računski taksi.

Trgovine v nedeljo pred Božičem.

V nedeljo pred Božičem, t. j. dne 23. decembra lahko ostanejo odprte ves dopoldan ter takisto v nedeljo dne 30. decembra t. j. nedeljo pred Novim letom, ker ostanejo na Božič in Novo leto trgovine zaprte ves dan.

Uprava združenja trgovcev v Murški Soboti.

ZA GOSPODINJE

Kako spravljamo moško obleko.

Prav preprosto seveda, če od vsega počeka pazimo na majhna, samo ob sebi umevne malenkosti, ki pa pomenijo prav za prav vse. Če naj obleko dolgo časa lepo ohranimo, moramo paziti že na način obešanja hlače in suknjiča. Suknjič naj vedno visi z naprej zloženimi rokavi in zapetimi gumbi na obešalniku, hlače pa obešajmo skozi obešalo. Obleke ne smemo nikdar takoj po nošnji obešiti v omaro, ampak jo moramo prej temeljito prezračiti in skrtati. Tudi obleke, ki jih moški pogosto ne nosijo, prezračimo večkrat zaradi moljev.

Posamezne madeže, posebno sveže, lahko takoj odstranimo. Če ne vemo, kakšne vrste so, jih prepustimo rajši strokovnjakom. Škoda, ki nastane pri nepravilni odpravi madežev, je večja kakor izdatek, ki ga imamo, če damo obleko v kemično čistilnico. Za lažje primere nekaj nasvetov!

Madeži od piva in jajec odstranimo z milnim cvetom. Madeže od rumenjakov odstranimo tudi z drgnjenjem z mlačno vodo ali vodo, kateri smemo priliti nekoliko kisa. Madeži od olja in laka: napravimo raztopino iz dveh delov solnjaka in enega dela terpentinovega olja. Nato tista mesta zdrgnemo še z milnim cvetom, pomešanim z glicerinom. Madeži od voznega kolomaza: umazana mesta zdrgnemo z maslom ali rumenjkom, nato namakamo nekaj časa v milnici. Nato pa izperemo, menjaje z vročo vodo in terpentinovim milom.

Da pa očistimo vso obleko, zadostuje, da jo skrtamo z mlačno solnjakovo vodo. Na mesto krtače rabimo lahko kako volneno krpo ali krpo iz istega blaga kot je obleka. Bele krpe niso priporočljive.

Likanje je delo, ki zahteva nekoliko več izvežbanosti in izkušenosti. Seveda žena ne more napraviti tega, kar stori krojač z različnimi likalniki in posebno težkimi železi. Vendar napraljaka pogum in vztrajnost majhne čudeže.

Potrebujemo najprej težek likalnik, široko likalno desko in debelo podlago. Pazimo pri suknjiču na vrstne dele! Najprej pridejo na vrsto pri likanju rame, nato gornji del hrbta, zgornji del rokava, spodnji del rokava, ves hrbet, nato sprednja dela suknjiča in nazadnje ovratnik in reverji. Rame na koncu še enkrat zlikamo, da rokavi bolje stojijo. Pri likanju reverjev moramo paziti, da blago ne tvori gub. Najprej jih kar gladko zlikamo in jih nato upognemo z roko, dokler so še vlažni. Nikdar pa ne smemo do

suhega likati, ampak moramo prej dati pravo obliko. Tudi ne smemo likalnika drgniti po biagu, dokler je krpa mokra, ampak ga samo postavljati z enega mesta na drugo. Na ta način se ubranimo neprijetnih gub. Zlikana mesta previdno skrtamo, da tako hitreje odstranimo paro. Telovnik pač ne dela nobeni gospodinjji preglavic. Hlače, ki izgube svoj ostr rob, posebno pogosto na kolenih, zlikamo z vlažno krpo. Šele nato hlače zložimo in vsako hlačnico posebno zlikamo. Preden jih mož obleče, se morajo dodobra posušiti, šele potem sme gospodinja sprejeti njegovo pohvalo. Vse žene so lahko nečimurne, da rade vidijo svoje može lepo oblečene. To gotovo vsaka doseže, če si je le na jasnem, da je v vsaki obleki, četudi je iz najbolj navadnega blaga, mož videti čeden, če je le njegova obleka lepo zlikana in vedno skrtana.

TON-KINO

Lastnik G. DITTRICH

V MURSKI SOBOTI

PAT IN PATACHON kot čuvarji morale

Režija: LAU LAURITRON-A.

Predstave se vršijo:

V NEDELJO, dne 9. dec. ob 1/2 4. uri popoldne in zvečer ob 1/2 9. uri.

Proda se gostilna

s konvencijo

in 2 orala zemlje. Hiša zidana. Odda se tudi v najem. Več se poizve pri

POLLAK ŠAMUEL

MURSKA SOBOTA, ZVEZNA ul. 2.

Proda se lesena preša za olje z železnim stiskalnikom po najnižji ceni. Več se poizve pri MENCIGER ALOJZ mlinarju, Krašče, pošta Cankova.

Trgovina na prodaj.

Radi bolezni se proda pod prav povoljnimi pogoji trgovina z mešanim blagom v centru mesta Čakovca. Več se poizve pri Gerstman Ernestu v Čakovcu, Novakova ul. 8.

V najem se odasta stanovanj

s 1. januarjem in sicer eno na Lendavski c. št. 44, sestojéce iz dveh sobic, kuhinje, drvarnice in z vrtom. Na razpolago je tudi klet in podstrešje. — drugo v Grajski ulici št. 5. obstojéce iz: ene sobe s kuhinjo, s shrambo, kletjo in vrtom. — Oglasiti se je pri lastniku obeh stanovanj, LANSČAK FRANC-u, na Lendavski cesti 5.

HIS MASTER'S VOICE RADIO APARATI

prednjačijo v vsem.

Prepričajte se!

Obiščite nas!

Odlične RCA cevi vedno v skladišču!

Popolna oskrba v lastni mehanični delavnici!

Selektivnost! Prijeten zvok!

Malenkostna poraba toka!

DITTRICH EDVARD

MURSKA SOBOTA.